

Od redakcji

Linguistica Copernicana jest nowym czasopismem językoznawczym, przygotowywanym do druku na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Będzie wydawane dwa razy w roku. Zastępuje zeszyty językoznawcze należące od ponad pół wieku do kilku serii filologicznych, wydawanych w ramach zeszytów uniwersyteckich *Acta Universitatis Nicolai Copernici*. Zeszyty literaturoznawcze tych samych serii filologicznych zostały zastąpione przez nowe czasopismo *Litteraria Copernicana*.

Odrębność merytoryczna i metodologiczna językoznawstwa i literaturoznawstwa nie ulega wątpliwości. Niezaprzeczalna jest także wspólnota wszelkich badań lingwistycznych, niezależnie od języka naturalnego stanowiącego obiekt analizy. Dorobek naukowy każdej dyscypliny podstawowej, a więc również językoznawstwa i literaturoznawstwa, jest oceniany odrębnie, przede wszystkim przez jej własne środowisko twórcze. Ma także swój własny krąg odbiorców. Uchwała Rady Wydziału Filologicznego UMK, powołująca do życia dwa niezależne czasopisma naukowe – językoznawcze i literaturoznawcze – miała więc racjonalne uzasadnienie.

Linguistica Copernicana publikuje artykuły dotyczące dowolnego języka naturalnego, ze wszystkich dziedzin językoznawstwa szczegółowego i ogólnego, współczesnego i historycznego, w języku polskim i w innych językach słowiańskich, a także w języku angielskim, niemieckim i francuskim.

Linguistica Copernicana (*Lin. Cop.*) jest pismem otwartym dla wszystkich językoznawców, niezależnie od przynależności narodowej, środowiskowej, pokoleniowej, ani etapu drogi twórczej. Podstawowym kryterium przyjmowania artykułów do druku jest ich poziom merytoryczny. Prace są recenzowane jako teksty anonimowe, przez osoby nie pozostające z autorem w zależności służbowej. Recenzje są dla autorów również anonimowe.

Na końcu tomu publikowane są informacje dla autorów, dotyczące zasad przygotowania artykułu do druku.

W pierwszym tomie *Lin. Cop.* dominują artykuły dotyczące konkretnych problemów opisu jednostek i klas jednostek współczesnego języka polskiego, przede wszystkim zagadnień semantyki i gramatyki. Jedne prace przedstawiają określone, globalne koncepcje teoretyczne, w innych szczegółowe analizy nawiązują do rozpowszechnionych teorii i założeń metodologicznych. Andrzej Bogusławski prezentuje autorską koncepcję opisu zjawisk fleksyjnych w zakresie kategorii przypadku (i liczby) w odniesieniu do rodzaju gramatycznego. W obszernym studium rozwija swoją oryginalną teorię gramatyki operacyjnej. Magdalena Danielewiczowa w wyniku szczegółowych analiz logicznych, semantycznych i składniowych operatora *ewentualnie* – na szerokim tle jednostek epistemicznych – proponuje określoną reprezentację jego znaczenia. Anna Kisiel charakteryzuje cechy składniowe i semantyczne jednostki *przede wszystkim*, zestawiając ją z wyrażeniami *nade wszystko* i *ponad wszystko*. Mariola Wołk przedstawia analizę semantyczną jednostek reprezentujących pojęcie absurdu na tle cech jednostek odnoszących się do pojęcia nonsensu. Jolanta Chojak w wyniku dyskusji z rozpowszechnionymi w literaturze tezami na temat znaczenia *wyglądać na* prezentuje własną reprezentację semantyczną tej jednostki czasownikowej. Sebastian Żurowski, odwołując się do opisu relacji między podstawowymi jednostkami należącymi do pola percepcji słuchowej, proponuje dekompozycję leksykalną pojęcia dźwięku. Andrzej Moroz przedstawia ogólną wizję zjawisk charakteryzowanych w literaturze jako wyrażenia parentetyczne i proponuje ich uporządkowanie na podstawie kryteriów formalnoskładniowych. Krystyna Kallas omawia koncepcje formantów infiksalnych we współczesnym polskim słowotwórstwie synchronicznym i proponuje doprecyzowanie pojęcia wyjściowego w świetle nowych interpretacji zjawisk słowotwórczych. Piotr Żmigrodzki rozważa możliwości zastosowania podstawowych postulatów semantyki leksykalnej, dotyczących metod definiowania, w badaniach leksyko-graficznych, a ściślej w pracy nad „Wielkim słownikiem języka polskiego”.

Pierwszy tom *Lin. Cop.* zawiera także artykuły poświęcone innym językom niż polski. Na początku tomu publikujemy krótką notatkę Milki Ivić, Uczonej światowej sławy, należącej do najstarszego pokolenia współczesnych lingwistów. Notatka dotyczy cech semantycznych serbskiego czasownika *govoriti*. W obszernym studium z zakresu geografii fonetycznej Europy Irena Sawicka

– na tle krytycznego omówienia dotychczasowych klasyfikacji geograficznych języków – przedstawia charakterystykę ligi bałkańskiej, koncentrując uwagę na jej obrazie fonetycznym. Wybrany zjawiskom fonetycznym w języku albańskim na Kosowie, a mianowicie sandhi, jest poświęcony artykuł Anny Korytowskiej. Iwona Witczak-Plisiecka omawia problem nieostrości wyrażeń w angielskich tekstach prawnych, koncentrując uwagę na interpretacji użyc modalnych angielskiego czasownika *shall*. Elwira Kaczyńska w artykule z zakresu etymologii analizuje – na podstawie szerokiej dokumentacji źródłowej – nazwy świni w dialekcie kreteńskim języka nowogreckiego.

Wszystkim członkom Rady Redakcyjnej *Linguistica Copernicana* uprzejmie dziękuję za wyrażenie zgody na objęcie patronatu nad pismem. Autorytet wielu wybitnych uczonych będzie wspierał nasze przedsięwzięcie wydawnicze i stałą troskę o poziom merytoryczny czasopisma.

Recenzentom wydawniczym uprzejmie dziękuję za wnikliwą ocenę artykułów i uwagi krytyczne.

Maciej Grochowski